

* ΣΤΟ ΛΙΜΑΝΙ *

Μεσ' στη φουρτουνασιμένη θάλασσα
μιά βίραει πέρι δ' ὄθε ανεμοδύρει
καί τὸ ἀρρισμένο κῆμα τὸ ἄγγιο
ἐκεῖ ποῦ θέλει αὐτὸ τὴ σέρνει.

Τοῦ ναυτη-δ' τοῦ βλέπει τὸ λιμάνι-
ἢ ἀτρόμητη καρδιά τοῦ δὲ δειλιάζει,
μὸν' πίνοντας σὰ χέρια τὰ κουπιὰ
τ' ἀνδρειωμένα κύματα ταράζει.

* Ἀνδρῶν ἔσαι... κουράζεσαι... πεθαίνει...
ἀγωνίζεσαι νὰ φτάτῃ τὸ λιμάνι
μ' αὐτὴ τὴν μόνη τὴ τρανὴ «ἐλιτίδα» μένει
ἀλλὰ πῶς δὲ φτάνει.

ΜΠΑΜΠΗΣ ΧΡΕΛΙΑΣ

πὸ λήθαργον, ἐβγαλεται τρομακτικὴν φωνήν.
Ἦ ἐγγροῖησις, ἐννοεῖτε, ἐσταμάτησε, ἀλλ'
ἐνεκεν ἀφθόνου ρυθμοῦ τοῦ αἵματος ὁ Προεβὼ
ἐξέπνευσε.

Ὀλίγοι συγγραφεῖς ὑπῆρξαν τόσον παρα-
γωγικοὶ καθὼς ὁ Προεβὼ

Τὰ πλήρη του ἔργα ἀποτελοῦν περισσοτέ-
ρους τῶν ἑκατὸν τόμων. Τὰ ἀριστουργήμα-
τά του εἶναι, ὁ «Ἀρχιπροεβύτερος τοῦ Κι-
λεριν» Ἱστορία ἠθικὴ δημοσιευθεῖσα τῷ
1735, ὁ «Κλεβεδὼν» δημοσιευθὲν τῷ 1731,
ἢ «Ἱστορία τῆς Μαργαρίτας ντ' Ἀνζοῦ Βα-
σιλίσσης τῆς Ἀγγλίας» δημοσιευθεῖσα τῷ
1741, καὶ πρὸ πάντων ἡ «Μανὼν Λεσκό»
(1731) διὰ τὴν ὁποίαν πολλὰ ἔργα ἐγράφησαν
καὶ ἦεν ἀνέπνευσε τόσους ὄρμους στίχους
εἰς τὸν Γαλιάνου ποιητὴν Ἀλφρέδον Μυσσέ.

Ἐπίσης ἡ «Μανὼν Λεσκό» ἐνέπνευσε καὶ
πολλοὺς μουσικοὺς, δύο δὲ μεγάλα ἔργα, ἔργα
ἄξια προσοχῆς. Μία ὅπερα κομικὴ δύο Γάλλων
μουσικογράφων μετ' ἀλλοῦ τοῦ Γάλλου
μουσικογράφου Μισσαρέ καὶ μία ἄλλη ὅπερα
κομικὴ ἐνὸς Ἰταλοῦ μετ' ἀλλοῦ τοῦ Ἰταλοῦ
μουσικογράφου, τοῦ συνθέ-
του τῆς περιφήμου «Τόσκας» Πουτσίνι.

ΑΝ. ΚΑΝ.

DE CICORD

ΓΑΛΛΙΚΗ ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΠΡΟΕΙΣΑΓΩΓΗ

Γέννησις Γαλλικῆς Γλώσσης - Λα-
οῖνοι, Γερμανοί.

Ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα (ὡς καὶ αἱ πλεῖστοι
τῶν νεωτέρων γλωσσῶν) ὀφείλει πολλὰ εἰς
τὴν Λατινικὴν τοιαύτην, καὶ τοῦτο διότι ἡ
Γαλλία διετέλεσε ἐπὶ πέντε αἰῶνας ὑπὸ τὴν
κυριαρχίαν τῶν Ρωμαίων καὶ Λατίνων.

Τὸ 50 π. χ. (πρὸ Χριστοῦ) ἡ Γαλλία
μετ' ἀδιάλακτον ἀγῶνα παρέδωσε τὰ ὅπλα
τῆς εἰς τὸν νικητὴν Cesar.

Κατὰ τοὺς Ρωμαϊκοὺς νόμους τοῦ ἐπετρέ-
πετο τὴν λαλουμένην ἐκεῖ διάλεκτον, ἀλλ',
αὕτη διωκομένη καὶ περιοριζομένη ἀπὸ ἐ-
παρχίαν εἰς ἐπαρχίαν εὐρε καταφύγιον εἰς
τὴν μονήρη Armorique τὴν σήμερον κα-
λουμένην Bretagne διητηρηθεῖσαν
διὰ μέσον τῶν αἰώνων

Οἱ Λατίνοι ὑπέθετον ὅτι ἡ διάλεκτος τῶν
δὲν ἠδύνατο νὰ διαφθαρή, ἐν μέσῳ τοῦ ἐν
ἀμαθείᾳ ζῶντος ἀκόμη, λαοῦ. Τὸ χριστι-
ανικὸν κήρυγμα τὰ πολυάριθμα σχολεῖα τὰ
ὑδροθέντα εἰς Γαλλίαν ὑπὸ τῆς ἰσχυρᾶς
Ρώμης ἦσαν ἐκεῖνα αἵνα διετήρησαν
τὴν αἰγλήν τῆς τέλος ἢ δημώδης Λατι-
νικῆ, ἐκεῖν τῶν ἀγοραίων τὴν παρέσυρε.

* Ἀπὸ τοῦδε ἀρχεται ἡ νεωτέρα Γαλλικὴ

διάλεκτος.

Μετὰ τοὺς Ρωμαίους ἦλθον οἱ Γάλλοι
Γερμανικῆς καταγωγῆς οἵτινες κατέλαβον
τὴν Γαλλίαν. Οὗτοι βλέποντες λαλουμέ-
νην ἐκεῖ τὴν Λατινικὴν ἤδη μεταβληθεῖσαν
ἀνέμειξαν τὴν βάρβαρον αὐτὴν διάλεκτον καὶ
οὕτω πολλὰι λέξεις τῶν μενεβλήθησαν π. χ.
ἢ λέξις guerra ἔγινε qu. o. u. e ἢ λέξις
sabel ἔγινε sabre διὰ τῶν
μεταβολῶν αὐτῶν ἐσηματίσθη ἡ ἀρχαίονος
Γαλλικὴ Γλῶσσα.

(συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

B. PAPAS

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΥΠΟ ΔΕΘΝΙΔΑ ΖΩΗ

Ἐν τῷ ἐτέρῳ βεβιωτικῷ ἐγγράφῳ φέρε-
ται ἡ υπογραφή τοῦ τότε Μητροπολίτου Π.
Πατρῶν Ἀρσενίου (ἐνθ' ἀνωτέρω σελ. 351)
καὶ δεξιὰ ταύτης ἡ σφραγίς αὐτοῦ, περὶ τὴν
ὁποίαν ἀνγκινώσκονται αἱ λέξεις «**Ο ΠΑ-
ΤΡΩΝ ΑΡΣΕΝΙΟΥ**».

Τὰ εἰρημινὰ ἐγγράφα τηροῦνται πρὸς τῷ
οὐ τινος προῖταται δημοσίῳ Ἀρχιεπισκοπικῷ
Ζηκύνθου, ἐν φηκέλλῳ ἐπιγραφομένῳ
«**ΠΑΤΡΩΝ**», ἐκ τῆς ἀντιγραφῆς δ' αὐτῶν
παραλήφθησαν λέξεις τινὲς διὰ τὸ δυσανά-
γνωστον αὐτῶν

Τὰ ἐγγράφα ταῦτα ἔχουσιν, ὡς ἑξῆς.

† Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ κυ. ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, εἰς τοὺς ἀφθ' μηνὸς Ἰανουαρίου β' α'
ἐν ἡμέρᾳ. .. εἰς τὴν πικλιάν πάτρα, εἰς τὸν
οἶκον τοῦ κοῦνσουλα τῶν βενετικῶν, τοῦ
ποτὲ μισέρ μπόρτιλο δειριέδε ὅτε ἐγὼ ἢ
θυγάτηρ τοῦ ποτὲ κ. Ἰακώβου τοῦ ρυτόπου-
λου δόματι Αἰκατερίνα ἐν τῷ νησί τῆς δι-
ακόνου ὅπου ἐπίσκοποι εἰς ἀσθένειαν ἐν τῇ
σφραγῆ μου καὶ φοβηθεῖσα τὸ ἄσθρον τοῦ
ἐμοῦ θανάτου, ἐν πρώτοις μετ' ὅσον καὶ
δεύτερον μετὰ τοῦ ἰδίου μου θελήματος καὶ
μετὰ ἰδίας μου βουλής καὶ γνώμης καὶ τὰς
φρένας μου σώως ἐχούσας καὶ τέλειον τὸν
νοῦν μου, ἠθέλησα νὰ διορθώσω τὰ ἀπαντα
ὅσα εἶνε ἐδίκα μου, κινήτ' καὶ ἀκίνητα,
κτενώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ἐν πρώτοις
κάνω ἐπίτροπον εἰς τὰ παντοῦ μου ὅλα κι-
νητὰ τε καὶ ἀκίνητα, τὸν ἀνεψιόν μου, τὸν
μισέρ φραντζέσκο δεργιέδε ὡς ἴδιον οἰκοκύ-
ριν ἐν πρώτοις τοῦ ἀφθῆνω διὰ τὴν ψυχὴν μου
ἕνα πάλωμα ἄσπρο καὶ ἕνα κρεβάτι που
πουλένιο διὰ νὰ συνδράμῃ τὸ κορμί μου ἐν

τῷ τάφῳ, καθὼς καὶ ἕνα ζευγάρι σεντόνια
κεντητά. ἔτι δὲ ἀφθῆνω τῆς ἀνεψιάς μου, τῆς
κυράτσης τῆς μαργαρίτας, γυνὴ τοῦ ποτὲ
στάθη νεπακτῆτη, ἕνα ζευγάρι σεντόνια κεν-
τημένα καὶ ἕνα πάλωμα καὶ ἕνα κρεβάτι
μάλλινο. ἔτι δὲ ἀφθῆνω τῆς κυράτσης τῆς ζαμ-
πέτας τῆν . . . σάρτζα καὶ ἕνα ζευγάρι
σεντόνια διὰ τὴν ψυχὴν μου, τὸ ἀκόμη καὶ
τὸ ροῦχο μου τὸ κόκκινο ἔτι δὲ ἀφθῆνω τῆς
ἀνεψιοῦ μου, τοῦ μισέρ φραντζέσκου κασέλε-
δου ἀδειανῆς, μετὰ τοῦτο θέλω μετὰ τῶν ἰ-
δίου μου θελήματος τὸ κορμί μου νὰ τὸ
θάψουν εἰς τὸν ἅγιον νικόλαον τὸν βλατε-
ριότην, τὸ ὅποιον ἐπροσέχωσα καὶ τὰς εἰκό-
νες διὰ ψυχικὴν μας σωτηρίαν,
(Ἀκολουθεῖ)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΤΩΝ ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΩΝ

ΓΙΑ ΤΟΝ κ. ΚΟΥΜΑΝΙΩΤΗΝ

Ὁ φίλος μου κ. Κουμανιώτης ὄρατα τὰ
ψάλλει γὰ κείνους ποδοδημοσιογραφοῦντες
δῶνυμο, ὅπως π. χ. ὁ «Φιλαλήθης» καὶ ὁ
«Παράξενος» ποῦ γράφει τόσο πεταχτὰ, ἀλ-
λὰ ὅλ' ἦτον περὶ συναπῆς πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
τοῦ ἀνὸς σχετικὸν δημοσίευμά του κατὰ τῶν
ψευδωνύμων, ὑπέγραφε μετ' ἀλλοῦ
«Τὸ Ὑποβρύχιον».

Σ' τὴν ἘΛ—βίρα μου

Τι σκληρὴ ποῦ εἶσαι!! Τόσο γλήγορα τὰ
ξέχασες; ξέχασες τὰ λόγια μου
κεῖνα ποῦ μοῦλεγε; κρυφὰ σ' τὸ σκοτάδι!
Δὲν πειράζει; ἂν μιλῶν μόνον εἶ εἶσαι εὐ-
τυχῆς καὶ αὐτὸ μοῦ ἀρκεῖ. «Ἀτυχῆς Δητ-
μονημένος».

«Ἄδωνι» μόνο μέσω «Ἐλικῶνος» δέχο-
μαι τὴν ἀνταλλαγὴν σας. Ἄν θέλετε γράψτε
μου. «Μίρα».

«Ἀπελιπισμένο Φανταράκι» Γνώρισέ με;
διευθυνσίν σου πρὸς ἀνταλλαγὴν carte-postal
«Ἀπελιπισμένο».

ΕΓΚΡΙΘΕΝΤΑ ΨΕΥΔΩΝΥΜΑ

«Μυρομένη Αἴθα» «Ἀτυχῆς Δημοσημε-
νος» «Ἀγριολουλουδο» «Ξεκληιδωτος» «Δι-
άπτων Ἀστήρ» «Φιλέρημος Ἀηδῶν» «Φε-
ρό σὸν ἄνεμο» «Κυνηγὸς τοῦ Ἀπείρου»
«Ἀπόκληρος τῆς τύχης» «Συμπαθῆς Ἀρι-
στής» «Ἠχὸ τῆς ἐρήμου».

Προτιμᾶτε τὴν ὑγιεινὴν, θρεπτικὴν καὶ
παγκασμίου φήμης γαλακτοῦχον Ἑλβετικὴν

ΣΟΚΟΛΑΤΑ ΝΕΣΤΛΕ

